

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Birket-Smith, Poul.; af Povl Birket-Smith.

Titel | Title:

Papirblomster : Tegninger

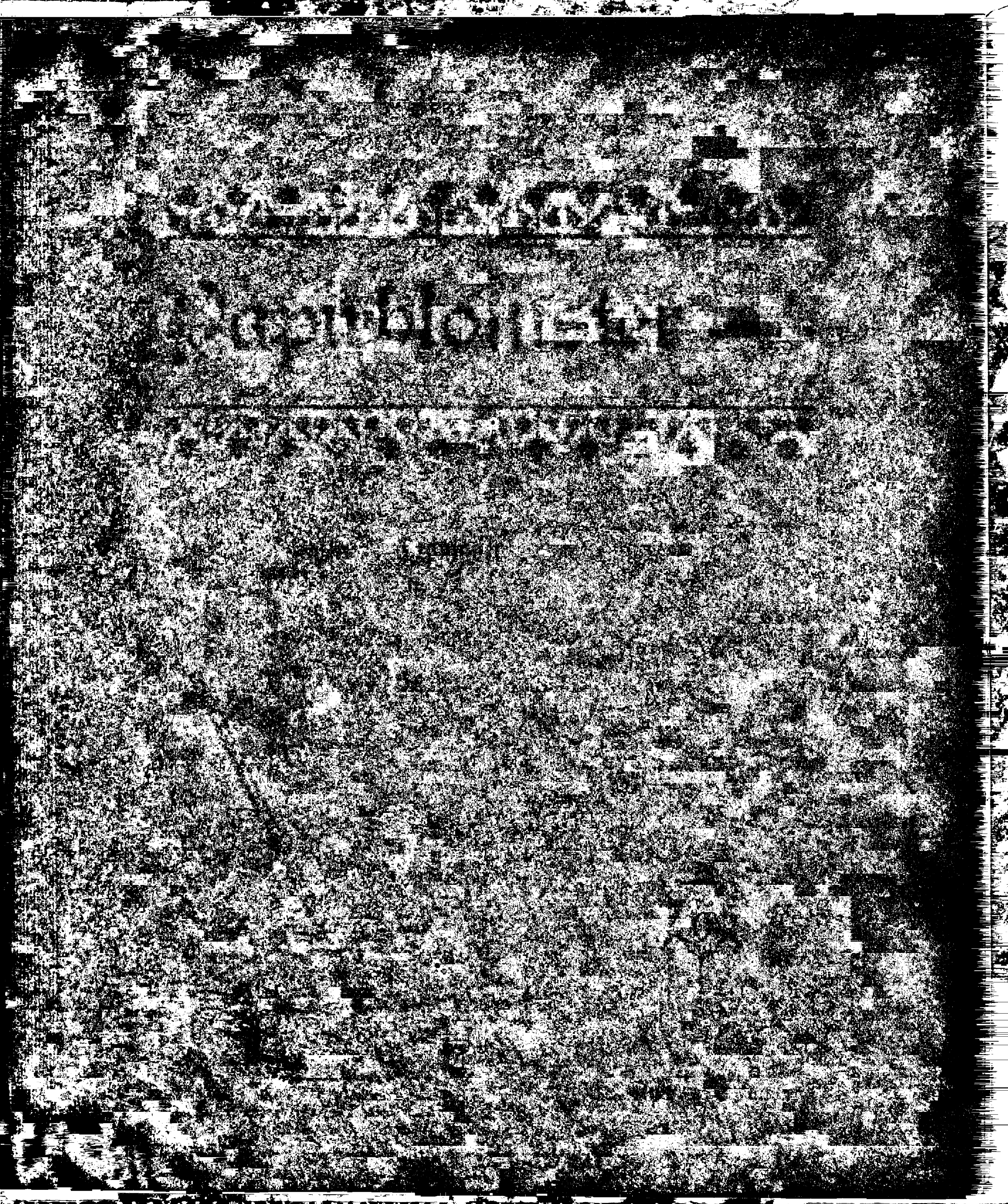
Udgivet år og sted | Publication time and place: København : I. Cohens Bogtrykkeri, [1894]

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

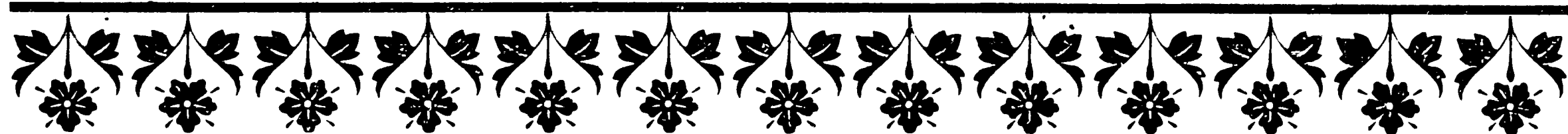
UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

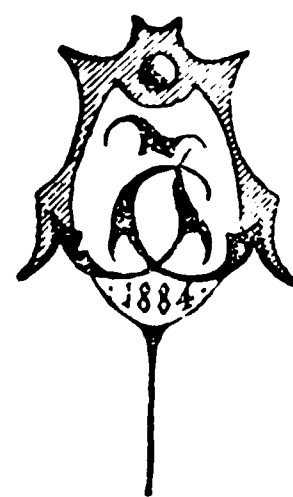
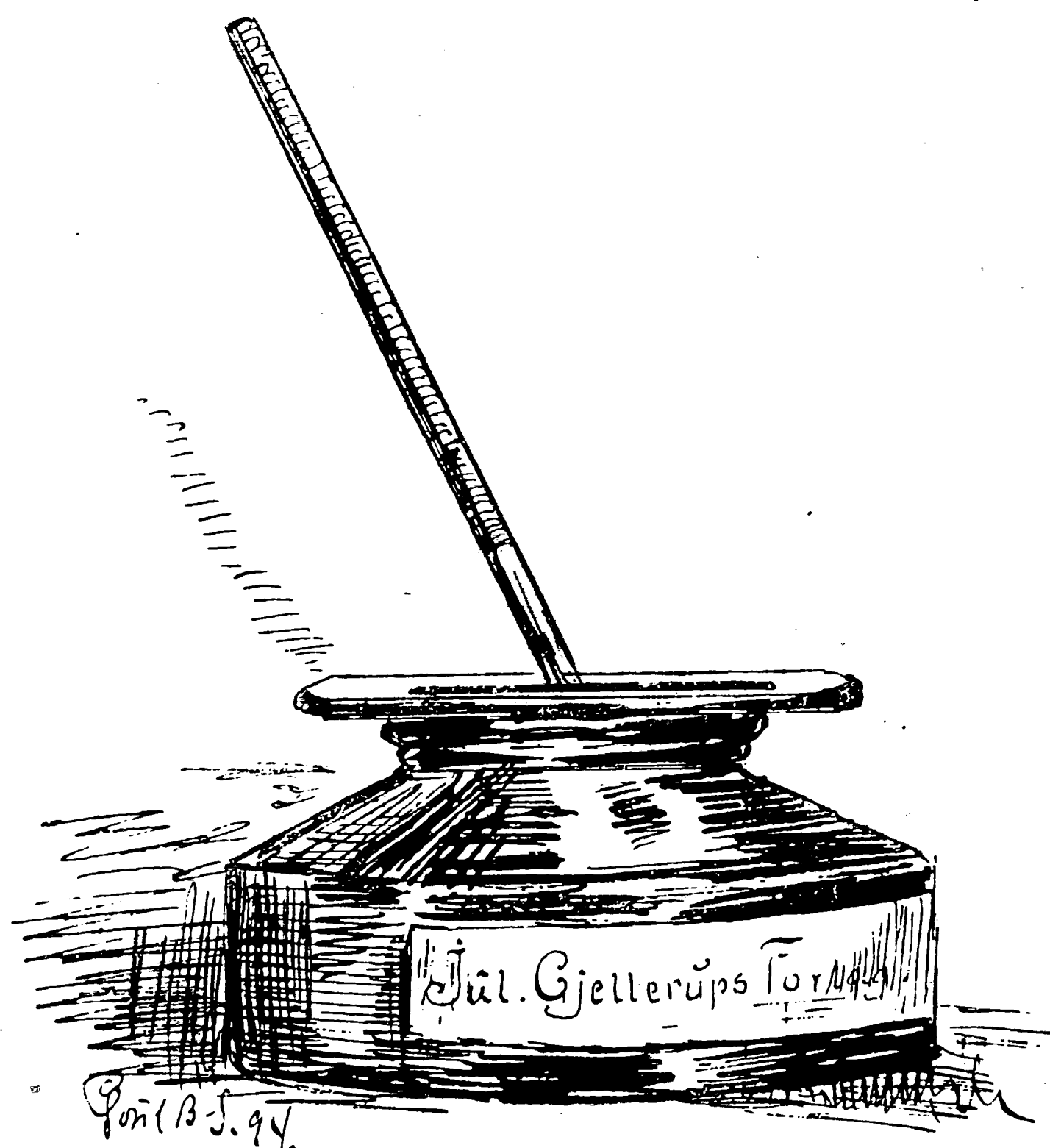
Papirblomster —

Tegninger

af

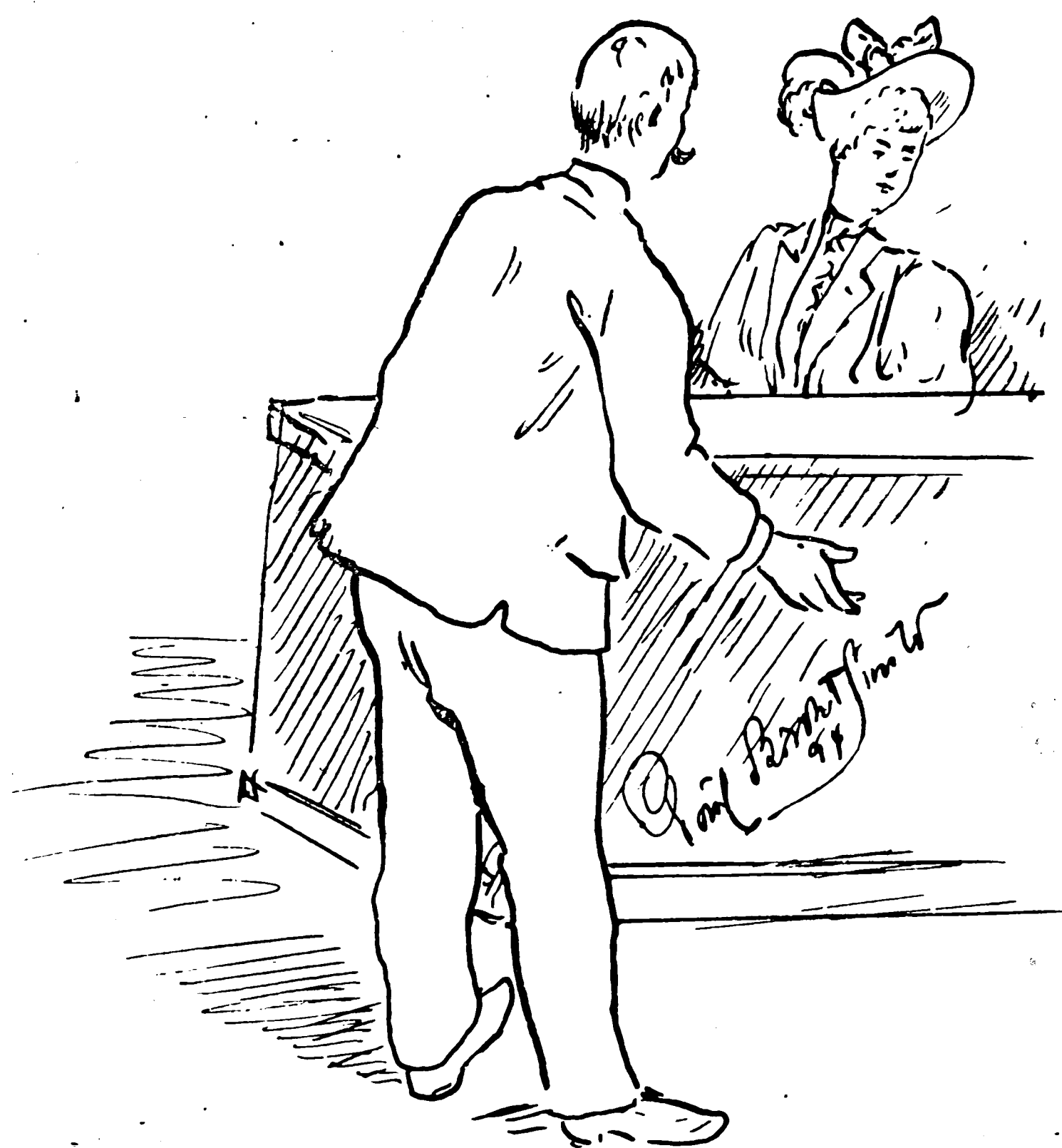
Povl Birket-Smith

København

I. COHENS BOGTRYKKERI, A. A. LANGE & CO.

Nu og i al Evighed.

Damen: De sendte mig noget Sisketøj igaar. Stoffet er smukt, men jeg er bange for, det vil brække.

Kommisssen: Det brække? Jeg indstaar Dem for, det skal holde i al Evighed, og saa kan De endda bagefter lade det sy om til et Skørt.

Rejseindræk.

„— — — saa kom vi til Hammeren, hvor vi spiste og drak ganske udmærket, og om Onsdagen toge vi til Rø, der var Aladen ogsaa rigtig god. De lavede navnlig en ganske dejlig Fiskefilé med Champignons, som jeg fik Opskriften paa; og da vi saa havde været der et Par Dage, kørte vi til Almindingen. Der fandt jeg saa en Bondegård, hvor jeg fik Tykmælk tre Gange om Dagen — du ved Tykmælk er min Livret — jo, det var en mageløs, rar, lille Tur.

Yderst fatalt.

Poeten (efter en Visit af en god Ven): Takker ogsaa, at han skulde komme og forstyrre mig midt i min nye Samfundsroman — nu stod jeg saa dejligt med Enden i Hovedet.

Med Livet i Hænderne.

Vennen: Mon din Kone ikke snart er særdig?
Ond ved, hvad hun ogsaa bestiller i af den Tid.

Den ømme Ægtefælle: Na — jeg antager,
hun er ved at lage Livet af sig.

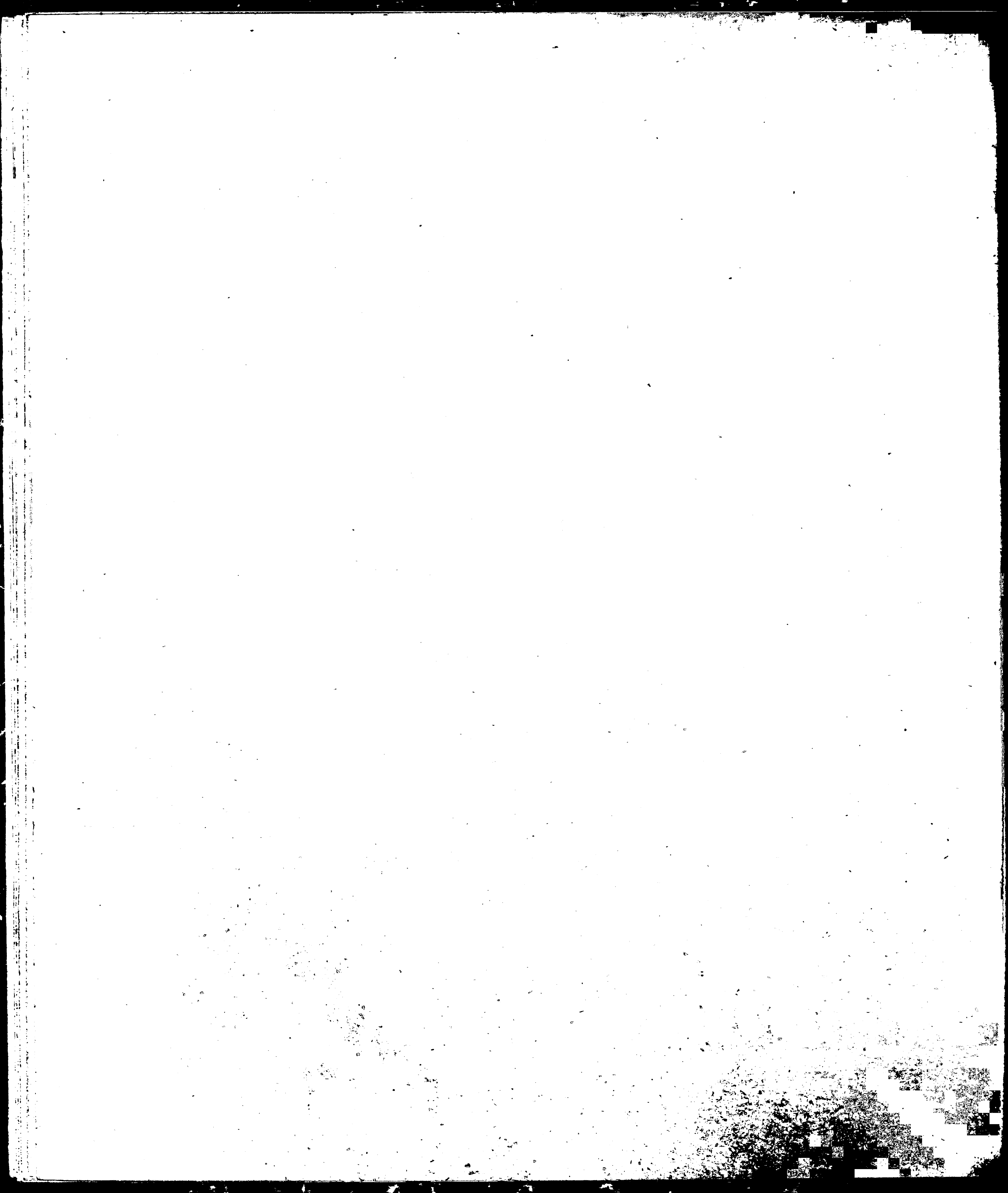
Dyrt Tider.

— Du Stoffer, før kostede de' jo kunns fem Kroner at sla' et
Mennisk etter Behav, og som man ha'de Tid til; nu ha' de Faneme'
sat Prisen op til ti — det er fløts inte for Fatti'folk at nære sig mer'!

Et Livsspørgsmaal.

— „Gud ved, hvad „Kissemand“ vilde sige, naar han saa mig i mit nye spanske Liv.“

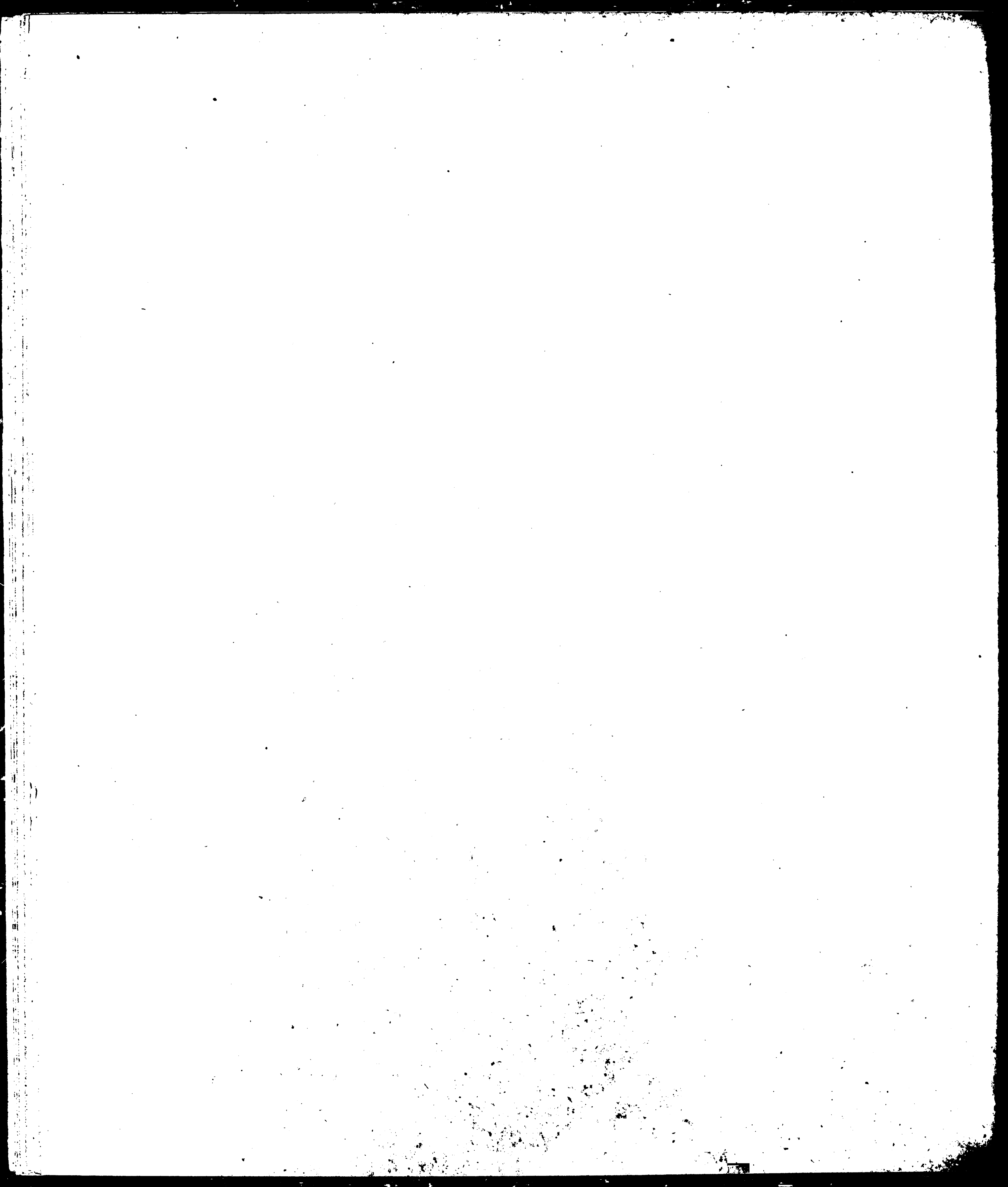

Elkovskvaler.

„— — hvad havde du saa at hviske med ham om? Jeg vil
slet ikke vide noget af jeres Hviskeri, det vil jeg sige dig!“

— „Guj, Peter, hvis du vidste, hvad det var for noget Pjank,
han sagde, vilde du smænd aldrig bryde dig en Smule derom.“

— „Na, du kan tro, jeg ved meget godt, at naar jeg har
fulgt dig hjem, saa kryber du ud af Vinduet, og saa gaar I to og
smækker jer; men det vil jeg sige dig: skal det blive til noget mellem
os to, Malvine, saa komme I til at dy jer — — men for Resten
bryder jeg mig ikke noget om det, for hvad jeg ikke ser, har jeg
heller ikke ondt af.“

Et Elskovs Ideal.

Stoffer: Kresjan, elsker du mig?

Kresjan: De' ve' Gu', je' gør, gør je'!

St.: Ku' du dø for mig?

Kr.: Ja, je' sku' me' no'ne Glæje og Velbehagelig-
hej drikke mig lukt ind i Selved' for din Skyld.

Ingen er fejlsfri.

Faderen: — — jo, du skulde tage hende; 20,000 Kroner i Medgift.

Sønnen: Ja, men hun halter jo.

Faderen: Det skader ikke; saa bliver hun kønt hjemme.

Sønnen: Men saa er hun ensøjet.

Faderen: Desso bedre — saa ser hun kun dine Fejl halvt.

Sønnen: Damen nu hendes Pukkel da, hvad gør jeg ved den?

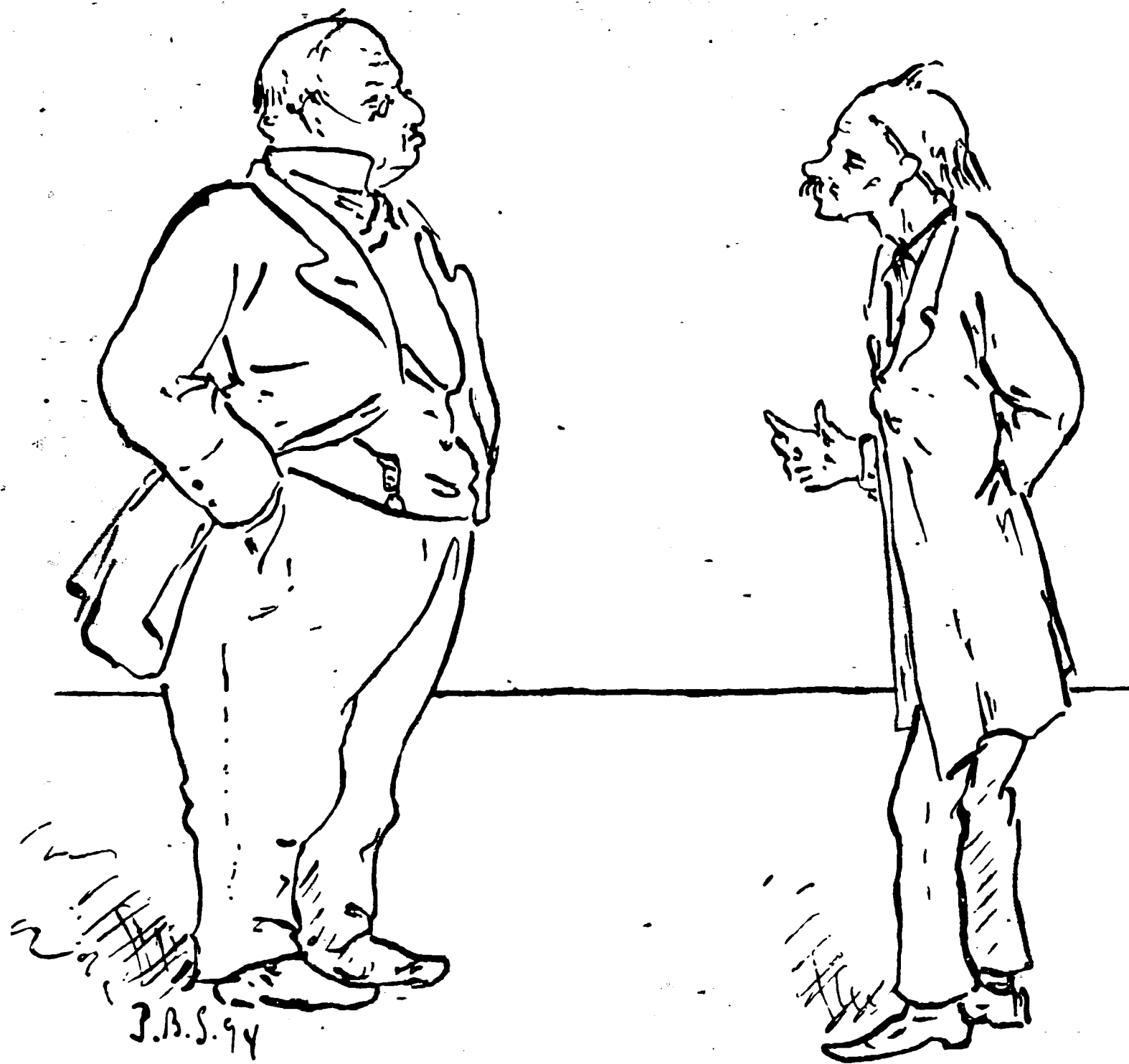
Faderen: Na, Prøv med dine Indvendinger altid; hun kan da ikke være fejlsfri; hun er da ingen Engel!

Minemoteknik.

A.: Herregud, hvorfor ser du saa gnaven ud.?

B.: Jo, jeg skal sige dig, jeg skulde huske min Kone paa, at hun erindrede at spørge mig om det, hun bad mig ikke at glemme — og det er det mig ikke muligt at komme i Tanker om.

Beskedent Dagværk.

Redaktøren: Men hvor har De været henne hele Dagen?

Kolportøren: Jeg har været hele Byen rundt og samlet een ny Abonnent endnu til Dem.

Snedigt.

Læreren: Hvad er „De“ for et Ord?

Eleven: De' — de' æ et Navnord.

Læreren: Men er det nu Hankøn, Hunkøn eller
Intetkøn?

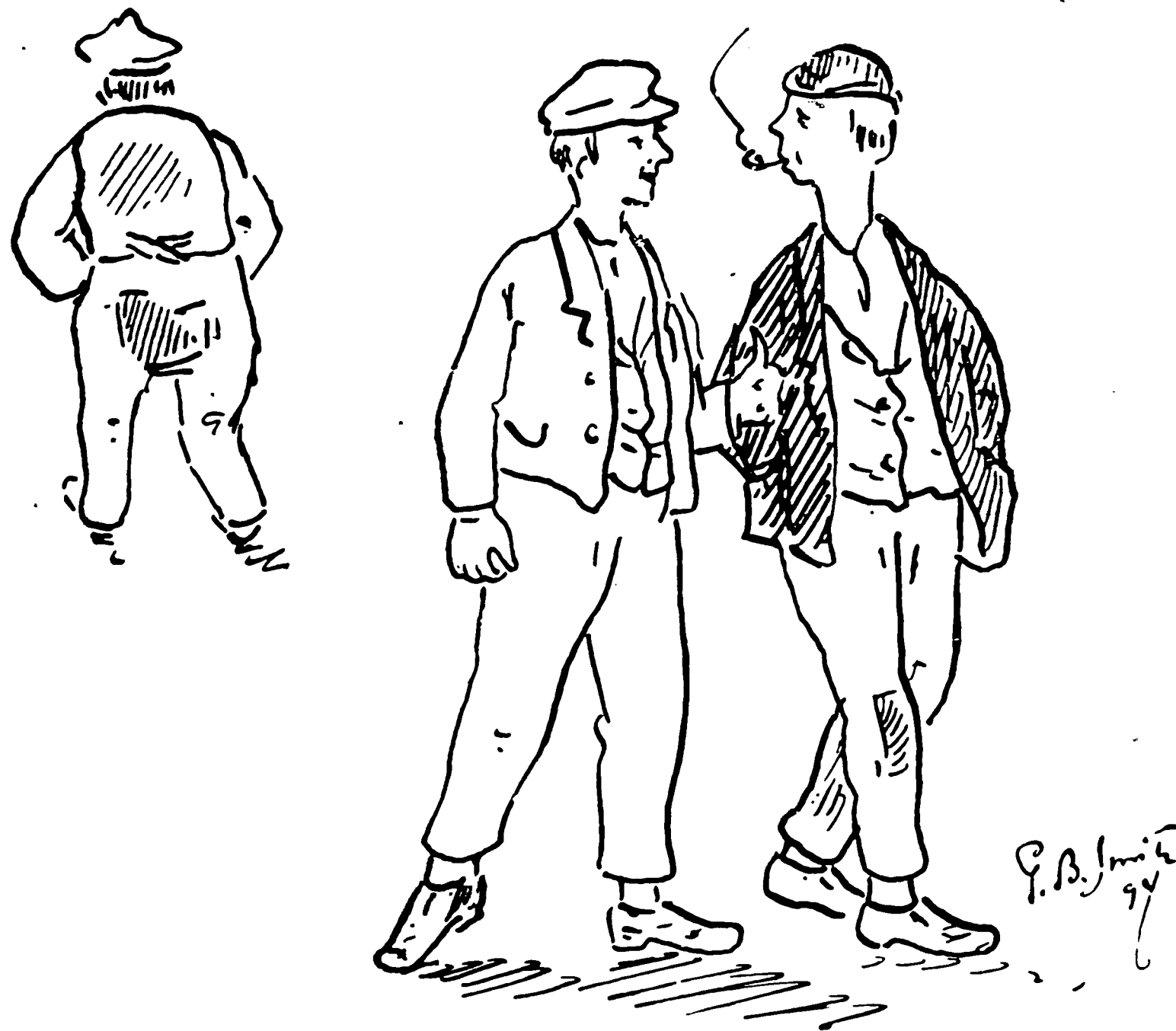
Eleven: Ja—a, det kan man forst se, naar det
er udruget.

Fejlt Bestik.

Hun: Var det for min Skyld, du slog op med Clara, eller hvorfor?

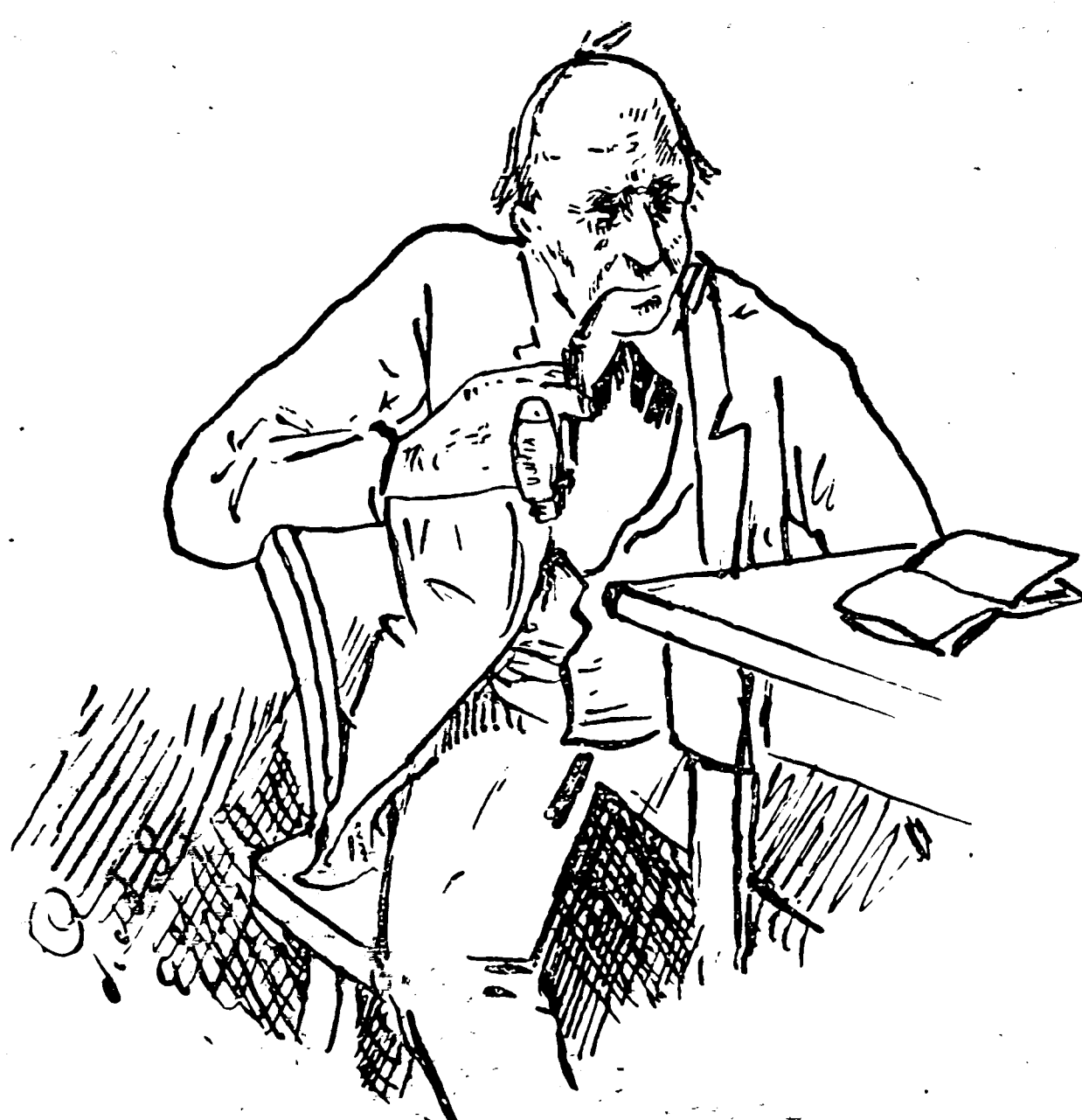
Han: Det skal jeg sige dig. Jeg havde gaaet og sagt hende saa mange Behageligheder om, at hun var saa køn og klog, saa sød og fortryllende, at hun til sidst blev saa indbildsk og vigtig, at hun syntes, hun egentlig var alt for god for mig.

Æren reddet.

Første: Der fik du nok ordentlige Klø, hva'?

Anden: Ja, men je' sa' „du“ til ham, saa
du de'?

Net men ikke pralende.

— Nu har jeg gennemlæst sytten Romaner for at finde et Navn til min Søn, og saa synes jeg dog ikke, der er noget saa smukt som Peter.

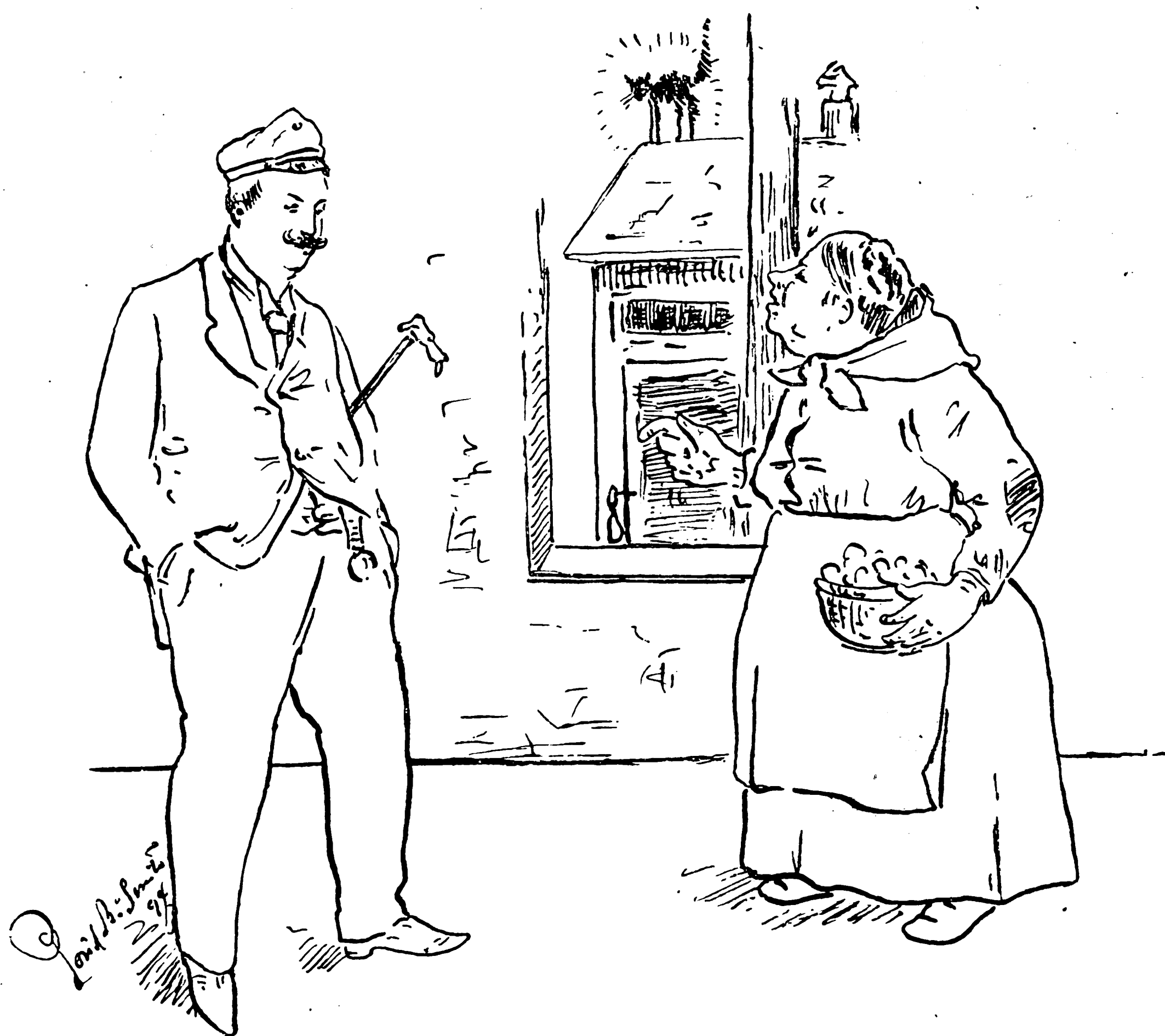

Drøm og Virkelighed.

Louise: Jeg drømte i Nat, Marie, du gav mig en ny Hat til 25 Kr.

Marie: Da men Gud, Louise, Drømme betyde jo altid det modsatte.

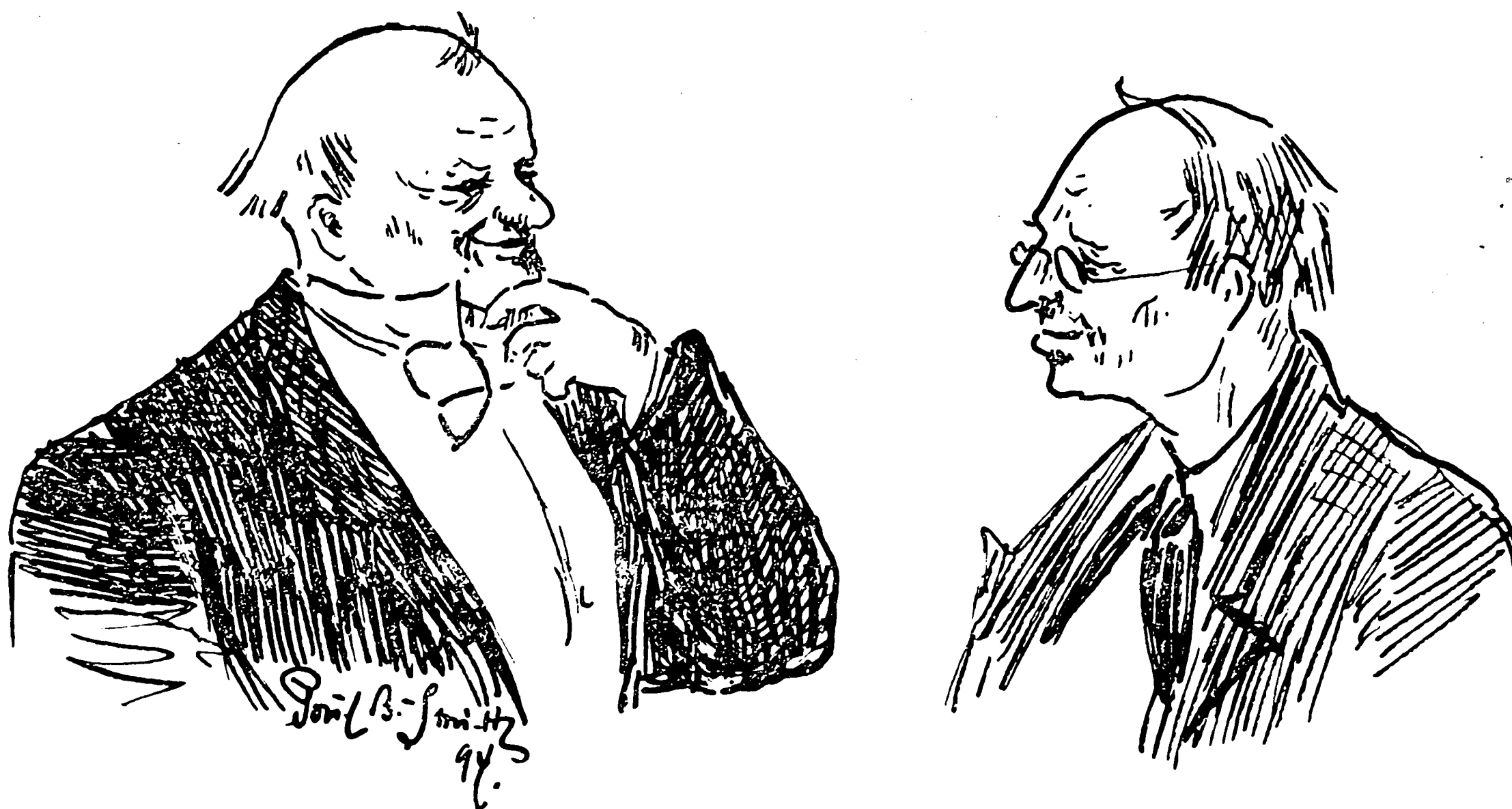
Louise: Tak, maa jeg saa saa 25 Kr. til en ny Hat.

Rare Udsigter.

Studenten: Men jeg synes, De averterer: hyggeligt Værelse med fri Udsigt.

Værtinden: Ja, jeg plejer s'mænd heller al'rig at ta' Betaling a' mine Folk for at kigge u' a' Vinneveret.

En taarne-fuld Vej.

- I Gaar var jeg s'mænd med min Svigermoder paa Rundetaarn.
— Herregud, kan du virkelig finde Glæde i saa barnlig en For-
nøjelse som at lade en Drage gaa til Vejs?

Meget smigrende.

A.: Naa, i Kar har den Marienbaderkur da hjulpet; De er jo bleven saa lang og aspillet som et Skelet.

B.: Na — De smigrer.

Selskabsførelse.

Assessoren: Har De ved Indbrudet ikke haft
Anklagede der til Medhjælper?

Tiltalte: Næh, Hr. Assessor, je' æ sel'
Manden.

Lidt overdrevent?

Han: Men hvor tør De tilfale mig? Jeg kender Dem jo aldeles ikke, og De heder ikke mig.

Han: Na, skulde jeg ikke kende Dem? Jeg har kendt Dem lige siden Deres Fader var en lille Dreng.

I Frihed — under Ansvar.

— Da, jeg vil naturligvis hverken raade dig fra eller til, min Pige, men Kammerjunkerens er jo et nydeligt Menneske, og det vil jeg sige dig, hvis du tager den forløbne Maler, saa kender vi to ikke hinanden mere.

I Permissionstiden.

Petersen: Har du hørt, at man i Mar bærer Benklæderne længere i Oktober end i November?

Lassen: Næh — hvordan gaar det til?

Petersen! Ganske naturligt, i Oktober er der 31 Dage, i November kun 30.

Hofbinder Carl Petersen's Enke.

